

Magasztalja lelkem az Urat...

Mária magasztaló imádsága megérinti az ember lelkét. Költészet. Nem teológia, s nem a kőkemény tényeken és észleléseken alapuló természettudomány. Mária a szíve túlcsonduló szeretetével, rajongásával és feltétlen bizalmával dalol az Úrról. Abban a pillanatban minden jó, minden csodálatos és szép. Árnyéka sem látszik a jövő megpróbáltatásoknak, szenvedéseknek. A magasztalást hallva az embernek nincs kedve vitatkozni Máriával, hanem vele együtt örülünk az életnek, Isten csodálatos teremtett világának.

Vannak órák, vannak napok, amikor tudnám mondani: „Mária, hol élsz te? Hol látsz te olyat, hogy az Úr uralkodókat taszít le trónjukról és fölemeli az alázatosokat? A legalávalóbb uralkodók élnek és kegyetlenkednek legtovább. Az alázatosoknak felkopik az álla, az éhezők egyre többen lesznek, a gazdagok egyre gazdagabbak lesznek. Milyen világ ez?”

Mégis! Érezzük, hogy Mária magasztaló imája közelebb áll a lelkünkhöz, mint a sötét statisztikák. Vele együtt örülünk a szíve alatt bontakozó életnek és magasztaljuk az Urat, aki nem ígér gondtalan életet, nem ígér gazdagságot, hatalmat, viszont nála találhatunk olyan belső békét, mint Máriának volt, és olyan látást, amivel észrevesszük, milyen *Nagyszerű dolgokat művel karja erejével...*

Ez a béke és látás pedig nem mérhető e világ értékeivel.

Balogh Laci (Debrecen)

„Mária erre így szólt: Lelkem magasztalja az urat és szellemem felujjongott Isten, az én megmentőm miatt, mivel rátekintett szolgálólányának alacsonyságára.”

Számomra az egész idézet Isten jóságáról, figyelmességéről szól. Mária örül, hogy Isten észrevette az ő elfogadó szívét. Ettől boldogság tölti be egész életében.

Isten jóságának örvend, bemutatja a Mennyei Atya természetét, aki elnéző szeretettel van azok iránt, akik engedelmesek akarata szerint. Akik nem így gondolkodnak, azoknak nincs mellette helyük, mivel saját magukat nagyobbak gondolják, gőgösek.

A 147,6 zsoltár szerint uralkodókat letaszít trónjáról. Nem így gondolom, mert Isten meghagyta az embernek a döntés jogát, hiszen ezért vannak háborúk.

Az éhezőket jóllakítja az alázatosak által. A gazdag a Mennyei Atya örömeiben nem részesül.

A Mennyei Atya népével marad, erősíti életének minden napján.

Mária ujjong az Istent megtapasztalás élményében. Mindazt megtudja, megvilágosodik elméjében, amiről majd fia, Jézus is beszél.

Minden ember gondol Máriára, hogy Ő Jézus anyja, és minden ember így gondolja: Szegény Mária, milyen szenvedést kellett átélnie. Nehéz lehetett elviselni.

Úgy gondolom, Isten nagyon sűrűn vele volt a csendjeiben.

Jézus különleges cselekedetei alkalmával is vele volt a Mennyei Atya, hiszen bölcsen szólt minden alkalommal. Viselkedésében folyamatosan méltóság volt. A Mennyei Atya az alázatosakat átkarolja.

Szeretettel minden Testvérnek:
Balaton Inci (Káposztási közösség)